

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2013. évi április hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2012. évi augusztus hó 30. napján kihirdetett 4.B.163/2008/130. számú **ítéletét megváltoztatja**, I.r. vádlottal szemben a börtönbüntetés tartamát 4 /négy/ évre súlyosítja.

Az I.r. vádlott részéről a BL.00025/2009. számú letétbe helyezett 175.000.- /Egyszázhetvenötezer/ Ft zár alá vételét fel kell oldani, ha a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

A 295.700.- /kettőszázkilencvenötezer-hétszáz/ Ft-ra elrendelt vagyonelkobzás I.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedés.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék Tatabányán, 2012. március 22., május 10., július 3., augusztus 30. napján tartott nyilvános tárgyalások alapján hozott és az utóbbi napon kihirdetett 4.B.163/2008/130. számú ítéletével kilenc vádlott büntetőjogi felelősségéről döntött.

Az előzetes letartóztatásban volt I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként, folytatólagosan elkövetett lopás büntettében (Btk. 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ és c/ pontja, (6) bekezdés b/ pontja, 1-3. és 5-6. tényállási pontok), és felbujtóként elkövetett lopás büntettében (Btk. 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ és c/ pontja, (6) bekezdés b/ pontja, 4. tényállási pont).

Ezért halmazati büntetésül 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 200.000.-forint pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 1000.-forintonként kell egy-egy nap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2007. január 3. napjától 2011. június 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett lopás büntetében (Btk. 316.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ és c/ pontja, (6) bekezdés b/ pontja, 1-3. tényállási pontok), és

folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntetében (Btk. 326.§ (1) bekezdés, (5) bekezdés b/ pontja, 4-6. tényállási pontok).

Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre és 150.000.-forint pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 1000.-forintonként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását öt év próbaidőre felfüggesztette.

A **1. magánfél** Kft. magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, egy részük elkobzását elrendelte, továbbá - lefoglalásuk megszüntetésével - a megsemmisítésüket, illetve kiadásukat a tulajdonosaik részére. A Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság tárgynyilvántartásába bevételezett és a törvényszék letéti számláján befizetett 295.700.-forintra vagyoneklobzást rendelt el.

A bűnügyi költség megfizetésére külön-külön, illetve egyetemlegesen valamennyi vádlottat kötelezte.

Az ítélet ellen az ügyész I.r. és III.r. vádlottak terhére jelentett be fellebbezést, a büntetéseik súlyosítása érdekében.

A törvényszék ítélete **II.rendű vádlott** II., **IV.rendű vádlott** IV.r., **V.rendű vádlott** V.r., **VI.rendű vádlott** VI.r., **VII.rendű vádlott** VII.r., **VIII.rendű vádlott** VIII.r., **IX.rendű vádlott** IX.r. vádlottakkal szemben - fellebbezés hiányában - az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.193/2008/12-I. számú átiratában ügyészi fellebbezést fenntartotta és az elsőfokú ítélet megváltoztatását, mindkét vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés tartamának felemelését, továbbá III.r. vádlottal

szemben a felfüggesztő rendelkezés mellőzését, és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását is indítványozta.

A vádhatóság rámutatott, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, a bizonyítékokat kellő mértékben értékelve az indokolási kötelezettségét teljesítette. A tényállást megalapozottnak, a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségének megállapítását és a cselekményeik minősítését törvényesnek tartotta.

A bűnösségi körülmények kisebb korrekcióját indítványozta azzal, hogy I.r. vádlottal szemben az ítélet tábla mellőzze a kezdeményező szerepét a súlyosító körülmények köréből, mert felbujtói magatartásában ez értékelést nyert, III.r. vádlott vonatkozásában pedig a halmazatra tett utalást, helyette a folytatólagos elkövetést értékelje súlyosító tényezőként. I.r. vádlott esetében az okozott kár mértékére, a bűnszervezet megállapíthatóságának határát súroló elkövetésre tekintettel tartotta indokoltnak a súlyosítást. A III.r. vádlottal szemben alkalmazott joghátránnyal annak enyhe volta miatt nem értett egyet. Egyebekben az elsőfokú bíróság döntésének helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla nyilvános ülésen a Győri Fellebbviteli Főügyészség képviselője az átiratban foglalt indítványt tartalmilag egyezően fenntartotta. Rámutatott, hogy I.r. vádlott cselekményével összesen 52 millió forint kárt okozott a sértettnek, amennyiben egy cselekményként került volna elbírálásra, az értékhatár változása folytán a minősítése súlyosabb lenne. Álláspontja szerint ki kell fejeződnie a büntetésében az okozott kár nagyságának valamint, hogy több személyt bírt rá a bűncselekményre. Cselekménye társadalomra veszélyessége nagyobb, mintha csak egy személyt bírt volna rá a bűncselekmény elkövetésére, a sértettnek okozott kár szempontjából pedig nincs jelentősége, hogy magatartása három részesi elkövetésre tagozódik, így egyenként enyhébben minősül.

III.r. vádlott cselekményének tárgyi súlya jelentős, esetében a közreműködésével okozott kárra tekintettel a szabadságvesztés tartamát és felfüggesztését még pénzmellékbüntetés alkalmazásával sem tartotta elégséges joghátránynak.

I.r. vádlott védője perbeszédében arra mutatott rá, hogy a bűnszervezet megléte nem tárgya az eljárásnak, védence tevékenységével egy meglévő rendszerbe lépett be, nem volt irányító szerepe. Személyiségzavara kérdésként veti fel, hogy alkalmas volt-e bűncselekmények megszervezésére. Indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását vele szemben.

III.r. vádlott védője vitatta a büntetés súlyosításának indokoltságát, az elhúzó eljárásra és arra figyelemmel, hogy védence beismerte a bűncselekmények elkövetését, valamint közreműködött a feltárásában. Az ilyen vallomást álláspontja szerint nyomatékos enyhítő körülményként fokozottan érvényre kell juttatni a

kiszabott büntetésben. A végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását elégséges joghátránynak tartotta védencével szemben és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítéletábra a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt az ügyészi oldalról bejelentett fellebbezésre tekintettel a perorvoslattel érintett vádlottakra a Be. 349. § /1/ bekezdése alapján, teljes körűen felülbírált a Be.348.§ /1/ bekezdése szerint. A felülvizsgálat nem érintette azokat a vádlottakat, akikkel szemben az ítélet az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

A felülbírálat eredményeként az ügyészi fellebbezést és a fellebbviteli főügyészség indítványát I.r. vádlott vonatkozásában találta alaposnak.

Az első fokú bíróság széleskörű bizonyítást folytatott le az ügyben és a nyomozás során szerzett bizonyítási eszközöket maradéktalanul bevonta az eljárásába. Emellett távközlési szakértőket rendelt ki, a telefonmodul kiskereskedelmi árának megállapítása érdekében megkeresést fogatosított. Az így rendelkezésre álló okirat bizonyítékokat, vádlotti vallomások, tanúvallomások, szakértői véleményeket perrendszerűen mérlegelte és ezek értékeléséről számot adott. A tényállásban rögzítettek megfelelnek az ítéletben megjelölt bizonyítékoknak, hiányosságot, helytelen következtetést felderítetlenséget, iratellenességet és tényből további tényekre történő helytelen következtetést nem tartalmaz.

Következésképpen az ítéletábra az első fokú bíróság részéről olyan eljárási mulasztást vagy megalapozatlansági hibát nem tárt fel, ami az ítéletének érdemi felülvizsgálatát akadályozta volna.

A bizonyítékok közül alapvetően a vádlottak vallomásai szolgáltatott adatokat valamennyi, tényállási pontonként rögzített cselekmény megállapításánál. Az elsőfokú bíróság egyenként elemezte a bűncselekmény sorozat kezdeményezésében ezt a szerepét tagadó I.r. vádlott vallomását, a vádlott-társi terhelő vallomások, összességében értékelte azokat egymással és a tanúvallomásokkal, a kapcsolódó okirati bizonyítékokkal, a híváslisták, a házkutatás és helyszíni szemle adataival. A bizonyítékokból származó adatokat összevetve okszerűen megindokolta, hogy mely vádlottak vallomását fogadta el, és mennyiben alapított azokra tényállást.

A bizonyítékok alátámasztották III.r. vádlott feltáró jellegű, saját magára és társaira tett beismerő vallomását, egyben I.r. vádlott védekezését megcáfolták.

I.r. vádlott a tárgyaláson elismerte, hogy részt vett az utolsó két vádpontban írt bűncselekmények elkövetésében, de a felelősséget vádlott-társaira hárította.

III.r. vádlotton kívül **II.rendű vádlott** II.r., **IV.rendű vádlott** IV.r. és **VII.rendű vádlott** VII.r. vádlottak is terhelő vallomást tettek I.r. vádlottra és elmondták, hogy a felkérésére miként vettek részt a bűncselekmény elkövetésében.

A törvényszék okszerűen vetette el I.r. vádlott védekezését, mert a vádlotti beismerő vallomások a nagyszámú okirati bizonyítékokkal és a további, az ítélet indoklásában felsorolt bizonyítékokkal összhangban állnak. Az érdekeltek az ítéleti ténymegállapításokat egyébként nem is vitatták.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletnek I.r. vádlott előző elítélésére vonatkozó részét tartotta csak szükségesnek kiegészíteni az erkölcsi bizonyítványból / első fokú irat 7/1. oldal / azokkal az adatokkal, amelyek a jelen ügyben elbírált bűncselekmény elkövetését megelőző két elítélésére vonatkoznak. Ezek a következők:

- I.r. vádlottat a Komáromi Városi Bíróság 1.B.151/1998/2. számú, 1998. július 14. napján jogerős ítéletével lopás büntette miatt hat hónapi, két évre felfüggesztett börtönbüntetésre,
- a Komáromi Városi Bíróság 1.B.174/2001/2. számú, 2001. június 13. napján jogerős ítéletével orgazdaság vétsége miatt 54.000.-forint pénzbüntetésre ítélte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítélete minden tekintetben teljes, a történeti tényállás megalapozott, az ítélet tábla a felülbírálat alapjaként elfogadta és a Be. 351.§ /1/ bekezdésében foglaltak szerint erre alapítva hozott határozatot.

Az irányadó tényállásból a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségre a törvényszék okszerűen vont következtetést, a cselekmények minősítése a rá vonatkozó jogi indokolással együtt törvényes.

A vagyon elleni bűncselekmények minősítésének alapja, az elkövetési érték megállapítása helytálló, az alkalmazott módszer, ahogyan az eltulajdonított engine modulok kiskereskedelmi forgalmi értékét a szakértői véleményekből az ítélet 33. és 34. oldalain a törvényszék levezette, nem kifogásolható. Mivel az engine-k kiskereskedelmi forgalomban újként csak csomagban - más áruval együtt - kaphatók, ezért Muth Miklós és Bejczy Csaba szakértők véleményét alapul véve becsléssel, az összes körülmény mérlegelése útján kellett megállapítani. Az elkövetési az érték tekintetében nem teszi megalapozatlanná az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy a védelem viszonyítási alapként a termék ennél olcsóbb piaci értékére hivatkozott.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a vádlottak bünszövetségben követték el a lopási cselekményeket, mivel annak elkövetésében megállapodtak, a végrehajtása érdekében tevékenységüket összehangolták. Rámutat az ítélet tábla, hogy az elkövetés szervezett módja több elemében valóban a bünszervezetben való elkövetés megállapíthatóságának irányába mutat, azonban a hatóságok oldaláról kell mindezt leigazolni, pusztán következtetéssel nem lehet pótolni a bizonyítékok felderítését.

A vádlottak a terhükre rótt bűncselekményeket rendszeres anyagi haszonszerzés érdekében követték el, így az üzletszerűség, mint további minősítő körülmény is helytállóan került megállapításra.

Mindkét fellebbezéssel érintett vádlott esetében a folytatólagos elkövetés megállapítása megfelel az anyagi jogszabálynak.

A vitatott büntetés kiszabási rendelkezés felülbírálata körében osztotta az ítélőtábla a vádhatóság álláspontját, hogy I.r. vádlott esetében nem jelentkezik külön súlyosító körülményként a kezdeményező szerepe, mivel a büntetőjogi felelősségét felbujtói tevékenysége miatt állapította meg a bíróság, így abban értékelést nyert. Viszont terhére kellett figyelembe venni, hogy a bünszövetségben résztvevő vádlott-társak között vezető szerepet töltött be, tőle indult ki valamennyi lopási cselekmény elkövetése és ő volt az, aki az elkövetői kör tevékenységét irányította, a bevételt szétosztotta.

III.r. vádlott terhére - a kétszeres értékelés tilalma miatt - valóban nem értékelhető súlyosító tényezőként a többszörös halmazat, hisz vele szemben két bűncselekmény miatt került a halmazati büntetés kiszabásra.

A kár részbeni megtérülése a tettenérés és lefoglalás folytán, a vádlottak javára kisebb nyomatékú enyhítő tényező.

I.r. vádlott már volt büntetve, irányító szerepére és a sértettnek összességében okozott kárra tekintettel cselekményének konkrét tárgyi súlya és bűnösségének foka jelentős, vele szemben az értékelt bűnösségi körülmények mellett az alkalmazottnál súlyosabb büntetés kiszabása indokolt. Az ítélőtábla ezért helyt adott az ügyészi fellebbezésnek, és a szabadságvesztés tartamát a rendelkező részben írt tartamra felemelte, de az időmúlásra tekintettel ennél jelentősebb mértékű súlyosítást nem tartott indokoltnak.

III.r. vádlott esetében a bűnösségének fokával valóban hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása állna arányban, azonban nyomatékos enyhítő körülményként kellett a javára figyelembe venni, hogy a feltáró jellegű, beismerő vallomására tényállást lehetett alapítani, a hatóságokkal való együttműködése megbánó magatartását alátámasztja. A javára értékelhető enyhítő körülményekre és arra figyelemmel, hogy a szabadságvesztés büntetés tartamának súlyosítása a vádlott-társai büntetéséhez viszonyítva belső aránytalanságot eredményezne, a büntetés mértékének megváltoztatására az ítélőtábla nem látott lehetőséget. A büntetlen előéletű, tettét megbánó vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében a végrehajtás felfüggesztésének mellőzése sem indokolt, ezért a súlyosabb joghátrány alkalmazására irányuló fellebbezésnek és a fellebbviteli főügyészségi indítványának az ítélőtábla nem adott helyt.

Az első fokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntései annyiban szorulnak korrekcióra, hogy az ítélet tábla a Be. 159.§ (6) bekezdésének e/ pontja szerint felhívta a magánfélként fellépő **1. magánfél**-t, hogy a polgári jogi igényének biztosítására bírósági letétbe helyezett 175.000.- forint - ami az ingatlan tekintetében feloldott bűnügyi zárlat helyébe lépett - zár alá vételét fel kell oldani, ha a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

A törvényszék az elsőfokú ítélet 7. oldal utolsó bekezdésében írtak szerint 295.700.- forint - ami a nyomozás során került lefoglalásra - vagyonek kobzást rendelt el, de nem jelölte meg, hogy melyik vádlottal szemben. Az ítélet tábla ezért megállapította, hogy az alkalmazott intézkedés I.r. vádlottat érinti a lopás büntetnének elkövetése során szerzett vagyona tekintetével.

Az ítélet tábla elsőfokú ítéletet a fentieknek megfelelően részben megváltoztatta - a járulékos döntés és I.r. vádlott büntetését érintően - a Be.372. § (1) bekezdése alapján, egyéb rendelkezéseit a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A bűnügyi költség viselésére a törvényszék a felmerülése szerint vezetett költségjegyzék adatai alapján kötelezte a vádlottakat. A 2012. július 3. napján kelt 4.B.163/2008/128-IV. számú végzésével Bejczy Csaba szakértői díját 335.128.- forintban állapította meg, döntését a Győri Ítélet tábla 2013. január 15. napján hozott Bkf.460/2012/3. számú végzésével helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy a szakértői költség összegére vonatkozó döntés a másodfokú eljárás alatt emelkedett jogerőre és azokat a vádlottakat is érintheti, akikkel szemben az ítélet első fokon jogerőre emelkedett, az ítélet tábla a viseléséről nem döntött. Az iratok visszaérkezése után az elsőfokú bíróság lesz abban a helyzetben, hogy különleges eljárás keretében hozzon határozatot arról, mely vádlottak kötelesek megfizetni a jogerősen megállapított szakértői költséget.

ő, 2012. április hó 3. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr. Miklós Mária sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Tatabányai Törvényszék 4.B.16362008/130. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon I.r., valamint III.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2013. április hó 3. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül kiadó